

Inger-Mari Aikio

VERSEI

Az éghajlat melegszik
az ózonréteg vékonyul

Nem nyugszik a görgő kő

Mihez kezdenek majd unokáink
drága szülőföldjükkel?

*

Ők ketten is vettek
ezüst kanalakat
ezüst villákat
ezüst késeket

Ott feketednek a polcon
már tizenkilenc éve

*

Némelyek
szívesen látott vendégek
mert drága ajándékokat
hoznak

Némelyek
maguk az ajándékok

*

A számi viselet
megemeli a vállat
kiegyenesíti a gerincet
színpompát fest a szívbe

*

Régóta vártam a nyarat
megpillantottam
rádöbrentem
már elmúlt

Akár az élet

DOMOKOS Johanna fordításai

Inger-Mari Aikio (röviden „IMA”, 1961, Utsjoki, Finnország) a legsokoldalúbb számi művészek közé tartozik. A versírás mellett újságíróként, rádió- és televízióadások szerkesztőjeként, filmek rendezőjeként és zenés gyerekcédék szövegírójaként is ismert. A munkásságának első két évtizedét jellemző, erotikus hangvételű, a nő–férfi viszonylatban küszködő, majd az anyaságot megélt feminin költészete a későbbiekben a természetmeditáció irányába fordult át. Tizenegy verskötete és gyerekkönyve jelent meg. Műveit angol, magyar, német, finn, norvég nyelvre fordították le. A *Máilmmis dása* („A világból haza”) című 2002-es, Északi Irodalmi Díjra jelölt kötetének magyar fordítása kiadás alatt áll (Pluralica Kiadó, 2016). Az itt olvasható fordítások a 2009-ben Timár József fotográfus képeivel együtt megjelent *Számi ima* című kiadványból származnak (Camera Poetica sorozat, Bécs).